

SOCIAAL-SPORTIEVE PRAKTIJKEN

In huidig wetenschappelijk onderzoek bestaat veel twijfel over de competenties van het sportverenigingsleven inzake het opnemen van sociaal-maatschappelijke thema's. Diverse onderzoeksrapporten concluderen dat het werken aan thema's zoals armoede en inclusie geen prioriteit lijkt te zijn voor sportverenigingen.

Dit onderzoek neemt deze kritiek in het vizier. Via (auto-)ethnografische data, geflankeerd met beleidsanalyses, interviews en gesprekken met praktijkwerkers wordt duidelijk dat er in onze steden een alternatief sociaal georiënteerd sportcircuit opduikt dat tot nu toe onderbelicht is. Een groot aandeel hiervoor ligt bij het onzichtbare werk van de vele vrijwilligers en beroepskrachten die het sportlandschap van onderuit verbouwen tot een voedingsbodem voor sociaal-sportieve innovatie.

De doctoraatscriptie verkent hoe het beeld van de klassieke sportclub in onze steden wordt uitgedaagd door een nieuw speelveld met praktijken die kenmerken vertonen van zowel sportclubs als vormen van sociaal werk. In het onderzoek benoemen we deze als "sociaal-sportieve praktijken". Ze dragen een groot maar onderbenut potentieel in zich voor de ontwikkeling van toekomstig Sport voor allen beleid.

Na een introductiehoofdstuk en een beschrijving van de methodologie (hoofdstuk 2), wordt in het derde hoofdstuk een analyse gemaakt van het Vlaamse Sport voor Allen beleid. Ten aanzien van de academische consensus dat ons sportbeleid haar beperkingen heeft, volgt een argumentatie die aantoont hoe van onderuit allerlei nieuwe sociaal-sportieve initiatieven ontstaan. Bijkomend toont het hoofdstuk dat we sportbeleid, en in uitbreiding beleid, niet enkel mogen beschouwen als een lineair proces dat van bovenuit gestuurd wordt. Sportbeleid wordt ook gemaakt van onderuit.

Het vierde hoofdstuk werpt een licht op de conceptualisering omtrent sportorganisaties. Een analyse van beleids- en onderzoekjargon maakt duidelijk hoe en waarom de huidige taal en conceptualisering (bv. regulier georganiseerd, anders-georganiseerd, niet-georganiseerd) gebreken vertoont. Het onderzoek illustreert dat sociaal-sportieve praktijken niet steeds vastgepind kunnen worden in de huidige beleidskaders. Ze worden gekenmerkt door dynamische en diverse vormen van organisatie. Het ontbreken van een helder vizier heeft verstrekende gevolgen voor het beleid en onderzoek omtrent deze organisaties. Bijgevolg wordt een nieuw begrippenkader verkend dat meer recht doet aan de innovaties die zich aftekenen in het sportlandschap: sociaal-sportieve praktijken.

Het vijfde hoofdstuk zoomt in op de wijze waarop een nieuwe onzichtbare beroepskracht vandaag aan de slag gaat met het creëren van allerlei vormen van sociaal sportbeleid, en hoe dit ook gepaard gaat met fricties en vormen van precariteit.

Dit doctoraat maakt duidelijk dat het Vlaamse en lokale *Sport voor Allen* beleidskader een nieuwe adem nodig heeft, wat zich vertaalt in de nood aan gewijzigde subsidiereglementen en aangepaste steun voor sociaal-sportieve praktijken. Verder onderzoek kan verkennen op welke wijze deze noden worden geoptimaliseerd in aangepast lokaal en Vlaams vrijetijdsbeleid.

ISBN 978 90 5718 756 8

Sociaal-sportieve praktijken: Beleidspraktijken van onderuit in het stedelijke sportlandschap

Pieter Smets

SOCIAAL-SPORTIEVE PRAKTIJKEN

Beleidspraktijken van onderuit
in het stedelijke sportlandschap

Pieter Smets

VUBPRESS